

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **D. S., s.r.o.**, so sídlom B., *zast. JUDr. E. K., advokátom*, so sídlom G., proti odporcovi: **Daňový úrad Kráľovský Chlmec**, so sídlom Mierová č. 2, 077 01 Kráľovský Chlmec, o návrhu na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/16418/2010-39 zo dňa 12. mája 2011, čo do výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/16418/2010-39 zo dňa 12. mája 2011 **o d m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Predmetným uznesením Krajský súd v Košiciach rozhodol o návrhu navrhovateľa na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy tak, že konanie vo veci zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd takto rozhodol, keď mal za preukázané, že daňová kontrola na zistenie oprávnenosti nároku navrhovateľa ako platiteľa na navrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2009 bola dňom 6.12.2010 ukončená a preto bolo potrebné konanie vo veci zastaviť v zmysle ust. § 250v ods. 6 O.s.p., nakoľko odpadli dôvody na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, čo do výroku o trovách konania, podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR zmenil výrok o trovách konania napadnutého uznesenia tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania

vo výške 305,86 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa a zároveň, aby odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 82,99 € z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (podanie odvolania) vo výške 61,75 € (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), a paušálnej náhrady vo výške 7,41 € (spolu 69,16 €) a DPH 20% vo výške 13,83 €.

V danom prípade podľa navrhovateľa nebol dôvod v prvostupňovom konaní na aplikáciu ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. o trovách konania a navrhovateľ poukázal na ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., z ktorého vyplýva, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Krajský súd mal v danom prípade skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. V tomto prípade zastavenie konania zavinil odporca. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že z dôvodov uznesenia krajského súdu vyplýva, že súd sa pred rozhodnutím o náhrade trov zastaveného konania s aplikáciou ust. § 146 ods. 2 O.s.p. vôbec nezaoberal.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto bolo potrebné odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, smerujúce čo do výroku o trovách konania, odmietnuť v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

V danom prípade mal odvolací súd za preukázané, že krajský súd vo veci konal a rozhodoval o návrhu navrhovateľa v zmysle ust. § 250v O.s.p. (konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy).

V zmysle ust. § 250v ods. 6 O.s.p. súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie a zároveň rozhodne o trovách konania.

Nakoľko krajský súd mal za preukázané, že dôvody na ďalšie konanie vo veci odpadli, nakoľko daňová kontrola na zistenie oprávnenosti nároku navrhovateľa, ako platiteľa, na navrátenie nároku odpočtu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2009 bola dňom 6.12.2010 ukončená, tak správne postupoval, keď konanie vo veci zastavil.

Podľa ust. § 250v ods. 7 O.s.p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Pokiaľ teda navrhovateľ podal odvolanie čo do trov konania a namietal, že krajský súd v tejto časti vec nesprávne právne posúdil a že mal na rozhodnutie o trovách konania aplikovať ust. § 146 veta prvá O.s.p., tak odvolací súd je toho názoru, že nemôže zasahovať a vstupovať do rozhodovacieho procesu krajského súdu, ani čo do výroku o trovách konania, pokiaľ krajský súd v danom prípade rozhodoval v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v zmysle ust. § 250v O.s.p., pretože v danom prípade ide o konanie jednoinštančné. V danom prípade teda podľa názoru odvolacieho súdu opravný prostriedok pri aplikácii ust. § 250v ods. 6 O.s.p. nemôže byť prípustný ani proti výroku uznesenia krajského súdu v časti o náhrade trov konania, pretože i tá časť, v ktorej krajský súd rozhoduje pri aplikácii ust. § 250v ods. 6 O.s.p. i o trovách konania, nesporne podlieha zásadám jednoinštančného konania.

V danom prípade pre úplnosť veci odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v ust. § 204 ods. 2 O.s.p. je poskytnutá účastníkom konania ochrana v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktoré má za následok, že účastník konania (odvolateľ) je oprávnený podať odvolanie v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. O takýto prípad v danom konaní nejde.

Pre úplnosť veci taktiež odvolací súd uvádza, že nevyklučuje ani argumentáciu navrhovateľa, že krajský súd sa v rámci rozhodovacieho procesu mohol zaoberať prípadne i aplikáciou ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., a za daného skutkového stavu by aplikácia uvedeného ustanovenia bola pre navrhovateľa zrejme najvhodnejšou, avšak odvolací súd, i keď navrhovateľ na to nepoukazuje, nevidí napr. dôvod, že krajský súd v danom prípade

mohol, a nič by mu v tom taktiež nebránilo, aby na danú vec bol aplikoval i napr. ust. § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p., teda nič nebránilo krajskému súdu rozhodnúť i tak, že v danom prípade sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, v dôsledku ktorých by náhrada trov konania navrhovateľovi priznaná nebola. V zmysle názoru odvolacieho súdu aplikácia ust. § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p. (dôvody hodné osobitého zreteľa) by v danom prípade bola zrejme najvhodnejšou variantou vzhľadom i na vysokú početnosť daňových kontrol u tohto daňového subjektu a jeho obchodných partnerov, a na doterajšie zistenia u týchto daňových subjektov ohľadne problematiky odpočtu DPH. Avšak Najvyšší súd SR ako súd odvolací, vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti, nemá právomoc vstupovať do rozhodovacieho procesu krajského súdu v časti o trovách konania v danom prípade, a to vzhľadom na už uvedenú zásadu jednoinštančného konania, ktorým nepochybne konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je.

Odvolací súd sa snažil aj v teoretickej rovine iba poukázať aj na inú možnosť rozhodovacieho procesu v časti o trovách konania, nielen na alternatívu, na ktorú poukazuje navrhovateľ a ktorú prezentuje v danom prípade ako jedinú správnu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný nebol a správne mu orgánu náhrada trov neprináleží a navyše žiadne trovy konania mu v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. augusta 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth